

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5Csp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720200538
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2720200538.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: T. R., B.. XX.XX.XXXX, bytom B. U.. T. XXXX/X, XXX XX V., o zaplatenie sumy 2.869,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 293,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 293,36 eur od 21.03.2020 až do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobcovi sa vracia titulom zaplateného súdneho poplatku suma 10,80 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a. s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

IV. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 28.04.2020 domáhal toho, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.869,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 21.03.2020 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. Pôvodný žalobca uzatvoril so žalovanou Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. dňa 12.09.2014, na základne ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Žalovaná mala schválený úverový rámec čerpania vo výške 1.350,- eur a bola povinná žalobcovi platiť mesačnú splátku vo výške 45,- eur. Žalovaná nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy aj napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred postúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie, žalobca vystavil ku dňu 12.03.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 29.02.2020 so zostatkom na úhradu vo výške 2.869,35 eur. Konečný dlh žalovanej predstavuje sumu vo výške 2.869,35 eur. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania.

2. Uznesením č. k. 5Csp/21/2020-32 zo dňa 17.06.2020, súd pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava. Z oznámenia o postúpení

pohľadávky zo dňa 02.06.2020 a z podacieho hárku mal súd preukázané, že žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky.

3. Žalobca doručil súdu dňa 21.10.2020 podanie, v ktorom uviedol, že žalovaná dňa 15.08.2014 vyplnila Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro. Prijatím a schválením žiadosti zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Kreditná karta je forma revolvingového úveru t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 1.350,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne s mesačnou splátkou vo výške 45,- eur. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 20.09.2014. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.05.2017 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej. Žalovaná suma 2.869,35 eur pozostáva z istiny vo výške 1.346,29 eur, poplatkov vo výške 50,75 eur, štandardného úroku vo výške 1.229,70 eur a sankčného úroku vo výške 242,61 eur. Ďalej žalobca týmto podaním žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti istiny vo výške 293,36 eur (poplatok a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania a žiadal súd, aby konanie v tejto časti zastavil. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 2.575,99 eur spolu s úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 2.575,99 eur od 21.03.2020 do zaplataenia a náhradu trov konania.

4. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na riadne predvolanie na pojednávanie dňa 20.04.2021 nedostavili, ich neúčasť písomne ospravedlnil právny zástupca žalobcu. Žiadali, aby súd rozhodol bez ich prítomnosti. Na vyššie uvedené pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná, neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnila a žiadala, aby súd rozhodol v jej neprítomnosti.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro (č. I. 4 - 5), obchodnými podmienkami (č. I. 5 druhá strana až 6), výpismi z pôžičkovej karty (č. I. 7 až 12), žiadosťou o postúpenie a prevod pohľadávky (č. I. 31), predžalobnou upomienkou (č. I. 44), obchodnými podmienkami (č. I. 45), cenníkom (č. I. 46 - 49), oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č. I. 70), návrhom dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní (č. I. 71) a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

6. Veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. (pôvodný žalobca) a žalovaná uzatvorili dňa 15.08.2014 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX (č. I. 4 - 5) na základe žiadosti žalovanej. V zmysle vyššie uvedenej zmluvy bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový, s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty so schváleným úverovým rámcom vo výške 600,- eur s výškou štandardnej mesačnej splátky v sume 20,- eur. Výška úroku bola v zmluve dohodnutá na 22,80 %. Ďalej boli v zmluve uvedené RPMN 25,90 %, počet splátok 12, prvá až predposledná splátka je 50,- eur, posledná splátka je 137,20 eur, celkové náklady spotrebiteľa 87,20 eur, celková čiastka 687,20 eur, priemerná hodnota RPMN 26,48 %, doba trvania zmluvy neurčitá, termín konečnej splatnosti v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. V zmluve bol uvedený ako veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. Zmluva bola podpísaná Za VÚB, a.s.: CFH (pravdepodobne Consumer Finance Holding, a.s.) na základe plnomocenstva. Žalobca nedoložil do súdneho spisu žiadne splnomocnenie na vykonanie tohto úkonu zo strany spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Súčasťou zmluvy sú aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktoré neboli podpísané žalovanou.

7. Predžalobnou upomienkou zo dňa 02.04.2017 (č. I. 44), subjekt označený ako spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. (uvedená na dolnej časti listiny) na listine označenej ako Slovenské kreditné karty vyzvala žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 135,- eur evidovaný ku kreditnej karte Quatro č. XXXXXXXXXXXX s tým, že spoločnosť upozornila žalovanú, že ak nepríde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Žalobca pripojil aj doručenkú, ktorou preukázal doručenie tejto písomnosti do vlastných rúk žalovanej dňa 11.04.2017. Odosielateľ na doručenke bol uvedený subjekt - Consumer Finance Holding, a. s. Žalobca resp. právny predchodca žalobcu nedoručil súdu plnú moc, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. vykonalá úkon - vyzvanie žalovanej na úhradu nedoplatku na splátkach a následne doručenie tejto výzvy.

8. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.05.2017 (č. I. 70) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (uvedená na dolnej časti listiny) oznámila žalovanej, že jej dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka je vo výške 1.532,72 eur. Zároveň spoločnosť uviedla, že žiada žalovanú, aby uhradila celkový dlh na účet vedený vo VÚB, a.s., pričom v prípade, ak nemá finálnu možnosť uhradiť dlh naraz, môže uzavrieť Dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní. Ak by akceptovala túto možnosť, je potrebné podpísať a doručiť dve vyhotovenia Dohôd do 23.05.2017 na adresu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Listinu vystavila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., na listine označenej ako Slovenské kreditné karty. Žalobca resp. právny predchodca žalobcu nedoručil súdu plnú moc prípadne iné vysvetlenie, na základe čoho spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vykonala úkon - vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Toto nie je zrejme ani zo samotnej listiny a z lietiny nevyplýva, že by tento právny úkon urobila spoločnosť VÚB, a.s.

9. Iné dôkazy žalobca do spisu nedoložil, t.j iné dôkazy v konaní neprodukoval.

10. V zmysle § 497 z. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení do 28.04.2015 (ďalej len „Obchodného zákonníka“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 272 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka, zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme, ods. 2 ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

12. Podľa § 273 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, ods. 2 odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1, ods. 3 na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

13. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákon o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 40 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

18. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. V zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. V zmysle § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. V zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

24. V zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

26. Podľa § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej

platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 150 ods. 1, 2 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ods. 1). Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2).

28. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (ods. 1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (ods. 2).

29. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

31. Žalobca svojím podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 21.10.2020, zobral žalobu čiastočne späť a to v časti o zaplatenie sumy vo výške 293,36 eur s príslušenstvom. Dôvod čiastočného späťvzatia žaloby neuviedol. Z tohto dôvodu súd konanie v časti o zaplatenie 293,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 293,3 eur od 21.03.2020 až do zaplatenia podľa § 145 ods. 2 z. č. 160/2015 Z. z. C.s.p. zastavil.

32. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu súd vyvodil ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Predmetom konania bola po čiastočnom späťvzati žaloby suma 2.575,99 eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania a náhrada trov konania. V spore nebolo sporné, že pohľadávka pôvodného veriteľa Všeobecná úverová banka, a. s. (ďalej ako „VÚB, a. s.“) voči žalovanej vznikla na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžička karta Quatro č. XXXXXXXXX ani to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V spore bolo v prvom rade sporné, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia.

33. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je súčasťou každého sporového konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza ku zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s

príslušenstvom a právami s ňou spojenými. K platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka; postúpenie však nemôže odporovať dohode s dlžníkom. Postúpením pohľadávky sa dlžníkovo postavenie nemení. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka.

34. Žalobca sa v spore od žalovanej domáha splnenia záväzku titulom zmluvy tvrdiac, že sa stal na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017 novým veriteľom žalovanej. V zmysle § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník) a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku, dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

35. Za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovanej, súd považoval skutočnosť, či postupca - banka, ktorému Zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 ukladá pred postúpením svojej pohľadávky splniť zákonnú povinnosť, si túto svoju povinnosť aj splnil. Zákon v uvedenom ustanovení uložil postupcovi - banke pred postúpením pohľadávky vzniknutej z jeho bankovej činnosti povinnosť urobiť jednostranné právne úkony voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postúpiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd má na rozpor postúpenia s § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliadať aj bez námietky z úradnej povinnosti. Vzhľadom na uvedené by neobstál ani argument o tom, že žalobcove skutkové tvrdenia uvedené v žalobe sú nesporné, pretože neboli protistranou rozporované (resp. postúpená pohľadávka bola uznaná). Ak určitá pohľadávka nie je postúpiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Rovnaký názor je vyjadrený aj v rozhodnutí Krajského súdu Trnava č.k. 23Co/110/2016 zo dňa 16.05.2016.

36. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, konkrétne uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postupník v sporovom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a preukázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Z výpisu z bankovej knihy k zmluve o postúpení pohľadávky je zrejmé, že žalovaná sa dostala do omeškania s platením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a tiež je zrejmé, že žalovaná neplnila splátky dohodnuté v zmluve o úvere riadne a včas a na jej strane došlo k omeškaniu s platením peňažného dlhu. Banka (VÚB, a.s. ako veriteľ - postupca) bola v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas, oprávnená urobiť právny úkon - vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po urobení predchádzajúceho právneho úkonu - výzvy dlžníkovi a doručení tejto výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Jedná sa pritom o právne úkony, ktoré musí urobiť priamo banka, t.j. veriteľ (VÚB, a. s.) vo svojom mene, alebo na takéto úkony musí splnomocniť iný subjekt, ktorý by potom v mene banky bol oprávnený takéto úkony urobiť a ktorý takéto úkony aj zrealizuje. Tieto skutočnosti musia byť z daného právneho úkonu zrejmé.

37. Súd preskúmal, či prišlo zo strany banky (VÚB, a.s. - postupcu) k vykonaniu vyššie dvoch uvedených úkonov. Ako prvým sa súd zaoberal úkonom - výzva dlžníkovi a jej doručenie dlžníkovi zo strany banky (VÚB, a.s. - veriteľ - postupca), pričom vykonanie tohto úkonu pred postúpením pohľadávky prikazuje banke zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8. Žalobca doručil súdu písomný dôkaz - predžalobná upomienka dlžníkovi spolu s fotokópiou doručky na podporu svojich tvrdení. Išlo o podanie označené ako Predžalobná upomienka zo dňa 02.04.2017 (č. l. 44), ktorú vyhotovila spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. (uvedená na dolnej časti listiny), pričom upomienka bola vyhotovená na listine označenej ako Slovenské kreditné karty. Súd nedisponuje žiadnou vedomosťou a spojitosti medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a veriteľom a VÚB, a.s. v čase, kedy došlo k zasielaniu uvedenej upomienky. Z obsahu tejto listiny súdu vyplýva, že tento právny úkon robí spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. za VÚB, a.s. zrejme ako jej splnomocnený zástupca, čo vyplýva zo slovného spojenia „Za VÚB, a.s. Žalobca nedoložil súdu žiadne splnomocnenie na vykonanie takéhoto úkonu v mene veriteľa banky VÚB, a.s. spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.“

Z uvedeného súdu vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal, že uvedený (zo zákona povinný) právny úkon veriteľa pred postúpením pohľadávky bol dlžníkovi (žalovanej) zaslaný zo strany subjektu, ktorý tento právny úkon skutočne mal a mohol zrealizovať, t. j. zo strany subjektu - VÚB, a. s. Súd dodáva, že aj na fotokópii doručenky (č. I. 44 druhá strana) je ako odosielateľ uvedená spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s.

38. Následne sa súd zaoberal tým, či banka, ako veriteľ žalovanej pred samotným postúpením pohľadávky, vyhlásil okamžitú splatnosť úveru v súlade so zákonom. Žalobca predložil súdu na podporu svojich tvrdení písomný dôkaz - listinu označenú ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.05.2017 (č. I. 70). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.05.2017 bola vyhotovená spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., na listine označenej ako Slovenské kreditné karty, bez uvedenia akejkoľvek spojitosti s veriteľom (a následne postupcom) Všeobecná úverová banka, a.s. Z obsahu tejto listiny priamo vyplýva, že tento právny úkon - vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru robí spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a tento právny úkon robí vo svojom mene a nie v mene iného subjektu ako jej splnomocnený zástupca. K oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti nedoložil žalobca v súdnom konaní splnomocnenie na vykonanie tohto úkonu v mene veriteľa VÚB, a.s. spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Táto skutočnosť vyplýva z toho, že v ľavej hornej časti tohto písomného právneho úkonu jej uvedené označenie - Slovenské kreditné karty, nie je tam uvedená VÚB, a.s. V spodnej časti je uvedený pri podpise osoby Consumer Finance Holding, a.s. ako subjekt ktorý tento právny úkon robí. V ľavej spodnej časti sú uvedené údaje spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. V tejto listine nie je uvedené, že sa jedná o pohľadávku veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s. Z uvedeného potom vyplýva, že banka - VÚB, a. s. takýto úkon, vyžadovaný zákonom o bankách zo strany veriteľa - postupcu, neurobila. Takýto úkon urobila bez preukázania dôvodu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., čo však nie je splnením povinnosti v zmysle zákona o bankách, nakoľko zákon vyžaduje splnenie tejto povinnosti priamo od banky (VÚB, a.s. ako veriteľa). Preto súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že banka ako veriteľ si splnila svoju zákonnú povinnosť ako veriteľ pred postúpením pohľadávky, aj napriek tomu že okamžitú splatnosť úveru mala a mohla zrealizovať samotná banka.

39. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že povinné právne úkony veriteľa - postupcu, uvedené v Zákone o bankách, pred postúpením pohľadávky, boli voči veriteľovi splnené. Žalobca nepreukázal, že by listiny (právne úkony) Predžalobná upomienka (č. I. 44) a Oznámenie o okamžitej splatnosti úveru (č. I. 70) boli voči žalovanej (dlžníkovi) urobené a zaslaná od subjektu, ktorý tieto právne úkony mal zrealizovať, t. j. od subjektu Všeobecná úverová banka, a.s.

40. Žalobca preto súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by pred zosplatnením dlhu právny predchodca žalobcu - banka vyzval žalovanú na plnenie jej pohľadávky a žalobca takisto nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu platne vyhlásil zosplatnenie celého dlhu. Pokiaľ teda banka za danej situácie postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, nakoľko ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver, keďže nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a preto banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu.

41. V danom spore zo zisteného skutkového stavu je preto zrejmé, že žalobca nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Všeobecnej úverovej banky, a.s. voči žalovanej postúpená na žalobcu, boli tieto podmienky postúpenia splnené. Súd mal v spore listinnými dôkazmi preukázané, že pôvodný veriteľ - banka si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách a to písomne vyzvať žalovanú k úhrade dlhu a tiež platne urobiť právny úkon zosplatnenia úveru, a bez tohto postúpil Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 na žalobcu pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy o úvere. Možno síce považovať za preukázanú požiadavku 90-dňového omeškania žalovanej, nebolo však preukázané, že by bola žalovaná pred postúpením pohľadávky zo strany pôvodného žalobcu písomne vyzvaná na splnenie svojho záväzku zo zmluvy o úvere. Žalobca tak nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanej bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a nepreukázal ani to, že postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanej uplatňovať pred súdom. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 je preto pre rozpor so zákonom neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a to vo vzťahu s pohľadávkou uplatnenou žalobcom v tomto konaní.

Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie.

42. Postupca v spore, v ktorom postúpenú pohľadávku uplatňuje, bol povinný tvrdiť a preukázať predpoklady svojej aktívnej vecnej legitímácie, teda splnenie podmienok platného postúpenia. V danom spore bolo dôkazné bremeno na strane žalobcu, žalobca mal povinnosť preukázať tvrdené skutočnosti v žalobe, a to najmä svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore, doložením listinných dôkazov preukazujúcich tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu si ešte pred samotným postúpením žalovanej pohľadávky splnil svoju povinnosť urobiť jednostranné právne úkony voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. Z listinných dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na plnenie svojho dlhu pred zosplatnením dlhu a nie je preukázané, či práve právny predchodca žalobcu urobil úkon - zosplatnenie dlhu. Zo zisteného skutkového stavu bolo zrejmé, že žalobca nepreukázal, že mu svedčí aktívna vecná legitímácia v spore, t.j. že by bol žalobca oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. Keďže žalobca súdu nepredložil listinné dôkazy preukazujúce platné postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu, žalobca neunesol dôkazné bremeno sporu, čím žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatňovanie, a preto súd vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

43. Vzhľadom k zamietnutiu žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie, súd sa nezaoberal inými dôvodmi oprávnenosti, resp. nedôvodnosti uplatnenej pohľadávky.

44. Podľa § 255 ods. 1 z. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej strane v konaní - žalovanej podľa pomeru jej úspechu vo veci ako úspešnejšej strane priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením

47. Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), ak sa po podaní návrhu rozšíri predmet poplatkového úkonu, poplatok sa doplatí. V odvolacom konaní sa poplatok doplatí len vtedy, keď sa zvýši cena predmetu poplatkového úkonu na návrh. Ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

48. Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

49. Žalobca resp. právny predchodca žalobcu svojim návrhom pôvodne žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 2.869,35 eur, pričom súdom bol vyrubený súdny poplatok vo výške 172,- eur. Žalobca zobral počas konania pred začatím pojednávania žalobu v časti 293,36 eur späť, ktorej prislúcha súdny poplatok vo výške 17,50 eur. Súd preto rozhodol o vrátení zodpovedajúcej časti súdneho poplatku za návrh podľa § 7 ods. 7 zák. č. 71/1992 Zb. vo výške 10,80 eur za čiastočne späťvzatú časť žaloby, ktorý je krátený, s poukazom na zákonné ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, o sumu 6,70 eur (17,50 eur - 6,70 eur) a ktorý bude žalobcovi vrátený prostredníctvom prevádzkovateľa systému.

50. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.